

מסכת טהרות

פרק א

א. שלשה עשר דבר בנבלת העוף הטהור. צריכה מחשבה, ואינה צריכה הכשר, ומטמא טמאת אכלין בכביצה, וכזית בבית הבליעה, והאוכלה טעון הערב שמש. וחייבים עליה על ביאת המקדש, ושורפין עליה את התרומה. והאוכל אבר מן החי ממנה סופג את הארבעים. שחיטתה ומליקתה מטהרות את טרפתה, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, אינן מטהרות. רבי יוסי אומר, שחיטתה מטהרת, אבל לא מליקתה:

ב. הכנפים והנוצה, מטמאות ומטמאות ולא מצטרפות. רבי ישמעאל אומר, הנוצה מצטרפת. החרטום והצפרנים מטמאין ומטמאין ומצטרפים. רבי יוסי אומר, אף ראשי אגפים וראש הזנב מצטרפים, שכן מניחים בפטומות:

ג. נבלת העוף הטהור צריכה מחשבה והכשר, ומטמאה טמאת אכלין בכביצה, וכחצי פרס לפסל את הגויה, ואין בה כזית בבית

הַבְּלִיעָה, וְהָאוֹכֵלָה אֵין טַעוֹן הָעֶרֶב שְׁמֶשׁ, וְאֵין חֲבִיבִין עָלֶיהָ עַל
בִּיאַת מְקַדָּשׁ. אָבֵל שׁוֹרְפִין עָלֶיהָ אֶת הַתְּרוּמָה, וְהָאוֹכֵל אָבֵר מִן הַחַי
מִמֶּנָּה אֵינוֹ סוֹפֵג אֶת הָאֲרָבָעִים, וְאֵין שְׁחִיטָתָהּ מְטַהֶרְתָּהּ. הַכֹּנָפִים
וְהַנוֹצָה, מְטַמְּאוֹת וּמְטַמְּאוֹת וּמִצְטָרְפוֹת. הַחֲרָטוֹם וְהַצְּפָרְנִים,
מְטַמְּאִין וּמְטַמְּאִים וּמִצְטָרְפִין:

ד. וּבִבְהֶמָה, הָעוֹר וְהָרֶטֶב וְהַקֶּפֶה וְהָאֵלֶּל וְהַעֲצָמוֹת וְהַגִּידִים
וְהַקֶּרְנִים וְהַטְּלָפִים, מִצְטָרְפִין לְטֵמֵא טִמְאַת אֲכָלִין, אָבֵל לֹא טִמְאַת
נְבִלוֹת. פִּיּוּצָא בּוֹ, הַשּׁוֹחֵט בְּהֶמָה טִמְאַה לְנִכְרִי וְהִיא מְפָרֶקֶסֶת,
מְטַמְּאַה טִמְאַת אֲכָלִין, אָבֵל לֹא טִמְאַת נְבִלוֹת, עַד שְׁתֵּמוֹת אוֹ עַד
שְׁתֵּי תִזֹּת אֶת רֹאשָׁהּ. רֶבֶה לְטֵמֵא טִמְאַת אֲכָלִין, מִמָּה שְׂרָבָה לְטֵמֵא
טִמְאַת נְבִלוֹת:

ה. הָאֹכֵל שְׁנִטְמֵא בְּאֵב הַטִּמְאַה וְשְׁנִטְמֵא בְּוֹלֵד הַטִּמְאַה, מִצְטָרְפִין
זֶה עִם זֶה לְטֵמֵא כֻּלָּם שְׁבִשְׁנִיָּהֶן. פִּיּוּצָא. פִּיּוּצָא בִּיצָה אֹכֵל רֹאשׁוֹן
וְכַחֲצִי בִּיצָה אֹכֵל שְׁנִי שְׁבִלְלֹן זֶה בְּזֶה, שְׁנִי. פִּיּוּצָא בִּיצָה אֹכֵל שְׁנִי
וְכַחֲצִי בִּיצָה אֹכֵל שְׁלִישִׁי שְׁבִלְלֹן זֶה בְּזֶה, שְׁלִישִׁי. כִּבְיָצָה אֹכֵל
רֹאשׁוֹן וְכִבְיָצָה אֹכֵל שְׁנִי שְׁבִלְלֹן זֶה בְּזֶה, רֹאשׁוֹן. חֲלָקוֹן, זֶה שְׁנִי וְזֶה
שְׁנִי. נָפֵל זֶה לְעַצְמוֹ וְזֶה לְעַצְמוֹ עַל כֶּכֶר נֶשֶׁל תְּרוּמָה, פְּסָלוּהוּ. נָפֵלוּ
שְׁנֵיהֶן כְּאַחַת, עֲשֹׂאוּהוּ שְׁנִי:

ו. כְּבִיצָה אָכַל שְׁנֵי וְכִבִּיצָה אָכַל שְׁלִישִׁי שֶׁבָּלְלוּ זֶה בָּזֶה, שְׁנֵי חֲלָקוֹ, זֶה שְׁלִישִׁי וְזֶה שְׁלִישִׁי. נָפַל זֶה לְעֶצְמוֹ וְזֶה לְעֶצְמוֹ עַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, לֹא פָסְלוּהוּ. נָפְלוּ שְׁנֵיהֶן כְּאַחַת, עֲשָׂאוּהוּ שְׁלִישִׁי. כְּבִיצָה אָכַל רֹאשׁוֹן וְכִבִּיצָה אָכַל שְׁלִישִׁי שֶׁבָּלְלוּ זֶה בָּזֶה, רֹאשׁוֹן חֲלָקוֹ, זֶה שְׁנֵי וְזֶה שְׁנֵי, שָׂאֵף הַשְּׁלִישִׁי שֶׁנִּגְעַע בְּרֹאשׁוֹן נִעְשָׂה שְׁנֵי. כְּשֵׁתִי בִי צִים אָכַל רֹאשׁוֹן כְּשֵׁתִי בִי צִים אָכַל שְׁנֵי שֶׁבָּלְלוּ זֶה בָּזֶה, רֹאשׁוֹן. חֲלָקוֹ, זֶה רֹאשׁוֹן וְזֶה רֹאשׁוֹן. לְשִׁלְשָׁה אוֹ לְאַרְבָּעָה, הָרִי אֵלּוֹ שְׁנֵי. כְּשֵׁתִי בִי צִים אָכַל שְׁנֵי וְכְשֵׁתִי בִי צִים אָכַל שְׁלִישִׁי שֶׁבָּלְלוּ זֶה בָּזֶה, שְׁנֵי. חֲלָקוֹ, זֶה שְׁנֵי וְזֶה שְׁנֵי. לְשִׁלְשָׁה אוֹ לְאַרְבָּעָה, הָרִי אֵלּוֹ שְׁלִישִׁי:

ז. מְקַרְצוֹת נוֹשְׁכוֹת זֹו בָּזוֹ, וְכֹפְרִים נוֹשְׁכִין זֶה בָּזֶה, נְטִמְאָת אַחַת מֵהֶן בְּשֶׁרֶץ, כֵּלָן תִּחְלָה. פָּרָשׁוֹ, כֵּלָן תִּחְלָה. בְּמִשְׁקִיוֹ, כֵּלָן שְׁנִיּוֹת. פָּרָשׁוֹ, כֵּלָן שְׁנִיּוֹת. בִּידֵים, כֵּלָן שְׁלִישִׁיּוֹת. פָּרָשׁוֹ, כֵּלָן שְׁלִישִׁיּוֹת:

ח. מְקַרְצָת שֶׁהִיתָה תִּחְלָה וְהִשִּׁיף לָהּ אַחֲרוֹת, כֵּלָן תִּחְלָה. פָּרָשׁוֹ, הִיא תִּחְלָה וְכֵלָן שְׁנִיּוֹת. הִיתָה שְׁנִיָּה וְהִשִּׁיף לָהּ אַחֲרוֹת, כֵּלָן שְׁנִיּוֹת. פָּרָשׁוֹ, הִיא שְׁנִיָּה וְכֵלָן שְׁלִישִׁיּוֹת. הִיתָה שְׁלִישִׁית וְהִשִּׁיף לָהּ אַחֲרוֹת, הִיא שְׁלִישִׁית וְכֵלָן טְהוֹרוֹת, בֵּין שְׁפָרָשׁוֹ בֵּין שְׁלֹא פָרָשׁוֹ:

ט. כִּכְרוֹת הַקֶּדֶשׁ שֶׁבָּתוּף גִּמּוּתֵיהֶם מִים מְקַדְּשִׁים, נְטִמְאָת אַחַת מֵהֶן בְּשֶׁרֶץ, כֵּלָן טְמֵאוֹת. בְּתְרוּמָה, מְטֵמֵא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד. אִם יֵשׁ

יְיָנִיחֵם מִשְׁקָה טוֹפֶת, אֶף בְּתַרְוִמָּה, הַכֹּל טָמֵא:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org